पश्य । किमप्यस्ति स्वभावेन सुन्दरं वाप्यसुन्दरं ।
यदेव रोचते यस्मै भवेत् तत् तस्य सुन्दरं ॥ ४९ ॥

यतः । यस्य यस्य हि यो भावस्तेन तेन हि तं नरं ।
अनुप्रविश्य मेधावी क्षिप्रमात्मवशं नयेत् ॥ ५० ॥

5 अन्यच्च । कोऽत्रेत्यहमिति ब्रूयात् सम्यगादिशयेति च ।
आज्ञामवितथं कुर्याद्यथाशक्ति महीपतेः ॥ ५१ ॥
आज्ञाभङ्गो नरेन्द्राणां ब्राह्मणानामनादरः ।
पृथक् शय्या च नारीणामशस्त्रविहितो बधः ॥ ५२ ॥

अपरं च । अल्पेक्षुर्धृतिमान् प्राज्ञश्छायेवानुगतः सदा ।
10 आदिष्टो न विकल्पेत स राजवसतिं वसेत् ॥ ५३ ॥

करटको ब्रूते । कदाचित् त्वामनवसरप्रवेशादवमन्यते स्वामी । दमनकोऽब्रवीत् । अस्त्येवं । तथाप्यनुजीविना सान्निध्यमवश्यं करणीयं ।

यतः । दोषभीतिरनारम्भः कापुरुषस्य लक्षणं ।
15 कैरजीर्णभयाद्भ्रातर्भोजनं परिहीयते ॥ ५४ ॥

पश्य ।
आसन्नमेव नृपतिर्भजते मनुष्यं विद्याविहीनमकुलीनमसंस्कृतं वा ।
प्रायेण भूमिपतयः प्रमदा लताश्च यः पार्श्वतो भवति तं परिवेष्टयन्ति ॥

करटको ब्रूते । अथ तत्र गत्वा किं वक्ष्यसि । स आह । शृणु किमनुरक्तो विरक्तो वापि मयि स्वामीति ज्ञास्यामि । करटको वदति । किं तज्ज्ञानलक्षणं ।
20 दमनको ब्रूते । शृणु ।

दूरादविक्षणं हासः संप्रश्नेष्वादरो भृशं ।
परोक्षेऽपि गुणाश्लाघा स्मरणं प्रियवस्तुषु ॥ ५६ ॥